

PODZIAŁANY (2) *part praet pass pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w podzielać); oba a jasne.

pl N subst podziałan(e) (2). ◊ [A subst podziałan(e).]

Sł stp: podziałany, podzielany s.v. podzielać, podzielać, Cn, Linde brak.

1. [Wytworzony, wyprodukowany (o wielu) [z czego]: Potym wieże, które mury przewyższały, misternie z drzewa na kołach podziałane a strzelbą osadzone, pod miasto przytoczono *StryjPoczął* 470.]

2. *Uczyniony, zrealizowany (o wielu) (2)* : Lecż czyniący prawdę przychodzi k światłu/ aby się obiały iego sprawy/ iż w Bogu są podziałane [facta] *BudNT Ioann 3/21*.

a. *Wyrządzony (1)* :

Wyrażenie: »szkody podziałane« (1): ysch [...] thi wżithky lkodi kthore wnałfchey zyemy podzialane abi wroczone bili *LibLeg 11/165*.

Synonimy: 1., 2. *poczyniony, sprawiony*; 2.a. *wyrządzony*.

Cf NIEPODZIAŁANY, **PODZIAŁAĆ**

LWil, MM